

підтвердження сформованого іміджу для досягнення надалі тієї мети, задля чого проводилася ця робота.

Література:

1. Закон України “Про службу в органах місцевого самоврядування” // Бюлетень законодавства і юридичної практики України. – 2002. – № 10. – С. 340-353.

*В.М. ТОЛОЧКО, І.В. МІЩЕНКО,
Д.Л. ВЕЛИКИЙ, О.М. ДОЛЖНІКОВА,
В.М. НАЗАРКІНА*

ПІСЛЯДИПЛОМНА ПІДГОТОВКА КЕРІВНИКІВ ФАРМАЦЕВТИЧНИХ ПІДПРИЄМСТВ

Післядипломна підготовка керівників фармацевтичних підприємств здійснюється нині в державній системі післядипломного навчання спеціалістів фармації. За останні десятиріччя було оновлено як і концептуальні засади підготовки і перепідготовки спеціалістів, так і конкретний вміст навчальних планів і програм. Значний внесок у цю роботу зробили і продовжують робити співробітники кафедри управління та економіки фармації, яка була організована в 1984 р. і функціонує нині у складі Інституту підвищення кваліфікації спеціалістів фармації Національного фармацевтичного університету.

Багаторічний досвід роботи кафедри обґрунтував корисність комплексного підходу до підвищення кваліфікації керівників. Комплексність, на нашу думку, дозволяє цілісно охопити дійовим впливом найрізноманітніші аспекти управлінської діяльності фахівців, і, що дуже важливо, дає змогу управляти цим процесом на державному рівні.

Основні напрямки розвитку комплексного підходу:

- забезпечення безперервної освіти керівників протягом усього їх професійного життя;
- підвищення кваліфікації керівників не тільки державних, а й інших форм власності;
- здійснення цілісного впливу на вдосконалення особистісних та професійних якостей керівників.

Практично реалізується комплексний підхід через підготовку і проведення циклів підвищення кваліфікації різної спрямованості, тривалості і періодичності: передатестаційних, спеціалізації і тематичного удосконалення.

Програми підготовки слухачів на передатестаційних циклах містять найповніший, порівняно з іншими циклами обсяг інформації, корисної для слухачів, з 6 курсів: основного – управління та економіки фармації, та суміжних дисциплін – технології ліків, фармацевтичного аналізу, фармакології, фармакогнозії та додаткових програм з радіаційної медицини та спеціальної підготовки. Тому ці цикли

користуються великим попитом у слухачів. В останні роки спостерігається зростання кількості передатестаційних циклів – як планових, так і на додаткові замовлення.

Цикли спеціалізації мають інше призначення, тому відрізняються за тривалістю і змістом. Основним їх завданням є підготовка фахівців, в яких ще недостатньо знань, умінь чи досвіду з певних видів професійної діяльності. Тому тривалість їх більша, а зміст навчальних програм орієнтований на розкриття принципів засад необхідних дисциплін, і, найголовніше, – впровадження у конкретну практичну діяльність за фахом.

Цикли тематичного удосконалення відрізняються широкою тематикою у певних галузях діяльності керівників фармацевтичних підприємств. Вимоги до підготовки сучасних управлінців значно зросли, як щодо розвитку їх особистісних рис, так і рівня професіоналізму в досить широкому колі знань і умінь: психологічних, економічних, інформаційних тощо [1]. Тому на кафедрі УЕФ ІПКСФ НФаУ постійно проводиться робота по розробці і вдосконаленню цілого комплексу навчальних планів і програм тематичного удосконалення. Нині їх нараховується 17 [2]. Досвід роботи з ними доводить, що такий підхід дозволяє найповніше урахувати конкретні інформаційні запити практичних фахівців з певних ділянок їх професійної діяльності.

Загалом слід зазначити перспективність подальшого розвитку комплексного підходу до післядипломної підготовки керівників фармацевтичних підприємств.

Література:

1. Практическая психология для экономистов и менеджеров / Под ред. М.К. Тугушкиной. – СПб.: Дидактика Плюс, 2002. – 365 с.
2. Збірка програм та навчальних планів підвищення кваліфікації спеціалістів фармації з питань управління та економіки / В.М. Толочко, Д.Л. Великий, Т.В. Кожухова та ін. – Х.: Вид-во НФаУ, 2002. – 232 с.

В.О. ЧЕРЕПАНОВ

ФАКТОРИ СИСТЕМНОСТІ В БЕЗПЕРЕРВНІЙ ОСВІТІ ДЕРЖАВНИХ СЛУЖБОВЦІВ

Передові країни світу входять у нову цивілізаційну епоху розвитку – інформаційно-інтелектуальну. Відмінною рисою цього процесу є розвиток безперервної освіти дорослих. Мається на увазі те, що в сучасному освітньому цензі тепер уже недостатньо виходу на визначений рівень професійних знань, умінь, навичок. Швидке старіння й відновлення інформації обумовлює необхідність для всіх суб'єктів професійної діяльності самовдосконалення у плані своєчасного освоєння нових інформаційних потоків. Реалізація цього принципу особливо актуальна для державних службовців. Крім того, державний апарат у всіх змістах є одним з агентів конкурентоздатного ринкового механізму, а сучасна конкурентоздатна економіка – інноваційною економікою. Такий механізм, з одного боку, вимагає високого професіоналізму, а з